

**UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
FACULTATEA DE LITERE
ȘCOALA DOCTORALĂ DE STUDII LINGVISTICE ȘI LITERARE**

TEZĂ DE DOCTORAT

**NUMĂRABILITATE ȘI EXPRESIA NUMĂRULUI
GRAMATICAL ÎN LIMBILE NATURALE.
STUDIU DE CAZ ASUPRA LIMBII MAGHIARE**

– REZUMAT –

**CONDUCĂTOR DE DOCTORAT:
PROF. UNIV. DR. ȘTEFAN OLTEAN**

**STUDENT-DOCTORAND:
NEMES (CĂS. SZILAGYI-LEITNER) BORBÁLA**

**CLUJ-NAPOCA
2023**

CUPRINS

Mulțumiri	vii
Abrevieri	ix

Capitolul 1. Introducere	2
1.1 Introducere și scopul general al tezei.....	2
1.2 Motivarea alegerii temei	3
1.3 Observații preliminare privind domeniul substantival al limbii maghiare	6
1.4 Structura și organizarea tezei	8

Capitolul 2. Revizuirea distincției între substantive numărabile și nonnumărabile	12
2.1 Introducere	12
2.2 Cadrul teoretic	16
2.2.1 Abordări semantice privind numărabilitatea	16
2.2.2 Abordări sintactice privind numărabilitatea	24
2.3 Fenomene legate de numărabilitate în diferite limbi	26
2.4 Distincția între substantive numărabile și nonnumărabile în limba maghiară	29
2.4.1 Dovezi empirice privind existența distincției între substantive numărabile și nonnumărabile în limba maghiară	30
2.4.2 Abordări anterioare privind distincția între substantivele numărabile și nonnumărabile	32
2.5 Dezvoltarea unei noi abordări privind fenomenele legate de numărabilitate în limba maghiară.....	46
2.5.1 Distincția numărabil / nonnumărabil într-un model hibrid.....	46
2.5.2 Adaptarea teoriei lui Bale și Barner (2009) la limba maghiară	54
2.6 Rezumat și concluzii	62

Capitolul 3. Substantive nearticulate, referință la specii și rolul acestora într-o teorie a numărului gramatical	67
3.1 Introducere.....	67
3.2 Considerente teoretice	70
3.2.1 O notă terminologică	70
3.2.2 Abordări sintactice privind substantivele nearticulate	72
3.2.3 Abordări semantice privind substantivele nearticulate	74
3.2.4 Substantive nearticulate și parametrizarea limbilor	77
3.3 Distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate în limba maghiară	83
3.3.1 Distribuția substantivelor numărabile la singular	84
3.3.2 Distribuția substantivelor numărabile la plural și a celor nonnumărabile	92
3.4 Referință la specii și genericitate în limba maghiară	95
3.4.1 Referință la specii în cazul substantivelor numărabile la singular în limba maghiară	96
3.4.2 Referință la specii în cazul substantivelor plurale și nonnumărabile în limba maghiară.....	99

3.4.3 Referință la specii în cazul substantivelor articulate hotărât	103
3.4.3 Referință la specii în cazul substantivelor articulate nehotărât	106
3.5 Rezumat interimar	106
3.6 Explicații privind distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate în limba română	110
3.6.1 Poziția modificatorului verbal	111
3.6.2 Contexte contrastive	113
3.6.3 Poziția de focus	115
3.6.4 Negația și contexte negative	117
3.6.5 Substantive nearticulate coordonate în poziție preverbală	118
3.6.6 Rezumat și propunere.....	119
3.7 Concluzii și discuții	120
Capitolul 4. Clasificatori de tip numeral și funcția lor în diferite limbi	122
4.1 Introducere	122
4.2 Clasificatori de tip numeral. O privire de ansamblu	125
4.2.1 Conceptualizarea clasificatorilor de tip numeral	125
4.2.2 O clasificare a clasificatorilor	127
4.2.3 Distingerea clasificatorilor proprii de substantive cu sens clasificator	131
4.2.4 Proprietăți tipologice ale limbilor cu morfologie de tip clasificator.....	134
4.3 Clasificatori de tip numeral în limba maghiară	137
4.3.1 Proprietățile clasificatorilor de tip numeral în limba maghiară	140
4.3.2 Clasificatori. Entități funcționale sau lexicale în limba maghiară?	145
4.4 Despre funcția clasificatorilor de tip numeral	153
4.4.1 Clasificatori pentru substantive	154
4.4.2 Clasificatori pentru numerale	155
4.4.3 Sunt clasificatorii în limba maghiară folosiți pentru substantive sau numerale?	156
4.5 Problema opționalității.....	161
4.5.1 Argumente împotriva unei analize bazate pe clasificatori nearticulați.....	162
4.5.2 Opționalitate ca rezultat al unei flexibilități între o lectură numărabilă și nonnumărabilă a substantivelor în limba maghiară	166
4.5.3 O propunere alternativă	168
4.5.4 Când clasificatorii devin obligatorii	171
4.6 Despre distribuția complementară a clasificatorilor și a pluralului	173
4.6.1 Dovezi împotriva tratării clasificatorilor și a pluralului ca fiind egali în limba maghiară.....	175
4.6.2 O explicație teoretică a folosirii simultane a clasificatorilor și a pluralului	178
4.7 Concluzii și discuții	185
Capitolul 5. Numerales și expresia numărului gramatical în limbile naturale.....	187
5.1 Introducere.....	187
5.2 Cadrul teoretic	190
5.2.1 Formă vs. sens. Despre singular și plural în limbi	191
5.2.2 Sintaxa și semantica numeralelor	198

5.2.3 Teorii ale numărării în limbile naturale	207
5.3 Construcții numerale în limba maghiară	217
5.3.1 Abordări anterioare privind construcțiile numerale în limba maghiară	217
5.3.2 Interpretarea substantivelor la singular și la plural în limba maghiară	220
5.3.3 Sintaxa și semantica numeralelor în limba maghiară	230
5.4 Rezumat interimar	233
5.5 O nouă propunere pentru construcțiile numerale în limba maghiară	234
5.5.1 O nouă semantică pentru numărare în limba maghiară.....	235
5.5.2 Numărare în prezența clasificatorilor	237
5.5.3 Sintaxa construcțiilor numerale	239
5.6 Concluzii și discuții	240
Capitolul 6. Concluzii și discuții.....	243
Referințe	254

CUVINTE CHEIE: substantive nearticulate, categoria numărului gramatical, clasificatori, construcții de tip numeral-substantiv, distincția între substantive numărabile/nonnumărabile, expresia numărului gramatical, gramatică generativă, interfață sintaxă / semantică; limba maghiară, limbi cu morfologie de tip clasificatori, limbi cu morfologie de tip plural, numărabilitate, numerale, opoziția singular/plural, opționalitatea clasificatorilor, pluralitate, referință la specii, semantică formală, semantica numărului gramatical, tipologie lingvistică.

REZUMAT

Entitățile care ne înconjoară în viața de zi cu zi pot fi clasificate în două mari categorii conceptuale: (i) entități numărabile – cum ar fi de exemplu *masă, scaun, carte* etc. –, care fac referire la obiecte individuale, bine delimitate în timp și spațiu; și (ii) entități nonnumărabile – cum ar fi de pildă *apă, aur, făină* etc. –, care, spre deosebire de entitățile din prima categorie, nu au limite spațio-temporale bine definite și, prin urmare, nu pot fi numărate în mod direct. Deși distincția între cele două entități din lumea reală pare să fie profund înrădăcinată în însăși natura noastră, modul în care limbile codifică și reflectă această distincție a suscitat interesul lingviștilor decenii întregi. Cu alte cuvinte, în timp ce, distincția între entitățile numărabile și nonnumărabile în lumea reală pare a fi o chestiune banală pentru majoritatea vorbitorilor nativi ai unei limbi, modul în care această distincție se reflectă la nivel semantic și morfo-sintactic este supus variației inter- și intra-lingvistice. Prin urmare, teza de față dorește să abordeze și să ofere o analiză a acestor probleme dintr-o perspectivă translingvistică, cu scopul de a formula o teorie cuprinzătoare a numărabilității și a exprimării numărului gramatical în diferite limbi, ținând cont de semantica și sintaxa substantivelor numărabile și nonnumărabile, distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate, funcția și rolul clasificatorilor de tip numeral în diferite limbi, precum și tiparele folosite de limbile naturale în ceea ce privește expresia numărului gramatical, cu accent pe limba maghiară.

Principalul motiv pentru alegerea limbii maghiare ca subiectul cercetării constă în faptul că limba maghiară prezintă proprietăți mixte în ceea ce privește aspectele menționate mai sus. Astfel, tipologiile tradiționale (cf. Greenberg, 1974; Chierchia, 1998a,b; 2010) disting de obicei două mari tipuri de limbi, în funcție de modul în care acestea codifică și reflectă numărabilitatea la nivel gramatical. Pe de o parte, se disting de obicei așa-numitele *limbi cu morfologie de tip plural*, cum ar fi engleza, germana sau româna, în care majoritatea substantivelor pot fi clasificate ca fiind numărabile sau nonnumărabile, unde există un marker morfologic al pluralității care distinge substantivele singulare de cele plurale, unde numeralele modifică în mod direct substantivele numărabile, dar nu și cele nonnumărabile și unde folosirea unui determinant este o condiție obligatorie pentru a permite substantivelor numărabile la singular să apară în poziție de argument într-o propoziție. Pe de altă parte, există și așa-numitele *limbi cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu*, cum ar fi chineza mandarină sau japoneza, în care substantivele numărabile nu par a fi clar delimitate de cele nonnumărabile la nivel lexical, care nu au acces la un marker morfologic generic și universal al pluralității,

unde numeralele pot modifica substantivele doar prin intermediul unui clasificator de tip numeral, indiferent de caracterul numărabil sau nonnumărabil al substantivului, și unde substantivele nearticulate pot să apară în poziție de argument fără restricții sintactice sau semantice.

Limba maghiară pare să contrazică tipologia larg acceptată de mai sus, având proprietăți care caracterizează atât limbile plurale cât și cele care folosesc clasificatori de tip numeral în mod obligatoriu. Astfel, limba maghiară seamănă cu limbile plurale privind existența unui marker morfologic productiv al pluralității care distinge în mod clar substantivele singulare de cele plurale, prezintă semne ale unei distincții codificate la nivel lexical între substantive numărabile și nonnumărabile (Schvarcz & Rothstein, 2017; Schvarcz, 2014), și unde numeralele pot modifica în mod direct substantivele numărabile. Dar în afară de proprietățile enumerate mai sus, limba maghiară împărtășește o serie de proprietăți și cu limbi cu morfologie de tip clasificator cum ar fi chineza mandarină sau japoneza. În acest sens, studiile anterioare demonstrează faptul că limba maghiară are un număr considerabil de clasificatori sortali utilizați în mod opțional în construcții numerale (Beckwith, 1992, 2007; Csirmaz & Dékány, 2014; Szabó & Tóth, 2018), care impun anumite restricții semantice – cum ar fi forma sau dimensiunea – asupra substantivelor pe care le modifică, precum și un clasificator generic *darab* („bucată / piesă”), care nu impune niciun fel de restricție semantică asupra substantivelor pe care le modifică și care poate înlocui clasificatori sortali mai specifici. Mai mult decât atât, asemenea limbilor cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu, limba maghiară permite substantivelor nearticulate, chiar și celor nonnumărabile la singular să ocupe poziții de argument într-o propoziție, dar în același timp, distribuția și interpretarea acestora pare să fie mult mai limitată decât ne-am așteptat în mod normal în cazul limbilor care folosesc clasificatori de tip numeral în mod obligatoriu.

Proprietățile eterogene ale limbii maghiare, așa cum le-am descris mai sus, reprezintă o provocare pentru tipologiile lingvistice și analizele tradiționale în ceea ce privește semantica și sintaxa substantivelor numărabile și nonnumărabile, distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate, rolul și funcția semantică și sintactică al clasificatorilor de tip numeral precum și pluralitatea și realizarea numărului gramatical pe elemente substantivale în general. Și în timp ce, atât limbile plurale cât și cele cu o morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu au fost supuse unor analize și discuții temeinice în literatura de specialitate, limbile care folosesc clasificatori de tip numeral doar în mod opțional au rămas relativ puțin studiate din această perspectivă a lingvisticii. Teza de față își propune să abordeze aceste lacune prin investigarea multora dintre problemele legate de numărabilitate și expresia numărului gramatical care au

fost neglijate, discutate doar tangențial sau deloc în literatura de specialitate. Pornind de la datele problematice din limba maghiară și contrastându-le cu analizele și abordările curente în literatura de specialitate, teza își propune nu doar să ofere o explicație în ceea ce privește problemele ce țin de numărabilitate și expresia numărului gramatical în limba maghiară, dar să și permită dezvoltarea unei înțelegeri mai profunde a acestor probleme dintr-o perspectivă translingvistică, contribuind astfel la formularea unei teorii mai rafinate a numărabilității și a expresiei numărului gramatical în diferite limbi.

Teza se compune din șase capitole individuale, fiecare abordând un aspect distinct în cadrul larg al temei de cercetare. Fiecare capitol a fost redactat astfel încât să poată fi citit mai mult sau mai puțin independent de celelalte capitole, în timp ce cadrul teoretic este prezentat la începutul fiecărui capitol, precum și ori de câte ori este necesar pentru a asigura o înțelegere mai aprofundată a problemelor discutate.

Primul capitol oferă o introducere generală în tema de cercetare, având ca scop conturarea principalelor provocări teoretice care au stat la baza alegerii temei. După o scurtă introducere și descriere a obiectivelor principale și a domeniului tezei, capitolul oferă câteva observații preliminare privind structura gramaticală a limbii maghiare, cu accent pe domeniul substantival, împreună cu o imagine de ansamblu asupra structurii și organizării tezei.

Capitolul al doilea pune în discuție numeroase aspecte legate de dezvoltarea unui cadru teoretic adecvat pentru distingerea substantivelor numărabile de cele nonnumărabile, atât dintr-o perspectivă semantică cât și sintactică. După trecerea în revistă a principalelor provocări legate de dezvoltarea unui cadru teoretic semantic și sintactic adecvat pentru explicarea diferențelor observate între fenomenele asociate cu substantivele numărabile și cele nonnumărabile în limbile naturale, problemele legate de aceste fenomene sunt investigate în profunzime în cazul limbii maghiare. Bazându-ne pe observațiile făcute de Schvarcz și Rothstein (2017) cu privire la diferențele dintre substantivele numărabile și cele nonnumărabile în limba maghiară, suntem de acord cu autorii în a presupune că distincția este una relevantă și în cazul limbii maghiare. Dar, în același timp, bazându-ne pe o serie de argumente semantice și sintactice, arătăm că nici o abordare pur sintactică nici una pur semantică nu poate surprinde în mod adecvat întreaga gamă de date empirice (*pace* Csirmaz și Dékány, 2014; Dékány, 2011, 2021; Erbach et al., 2019). În urma acestor observații, am ajuns la concluzia că o versiune ușor adaptată a unui model hibrid în acord cu teoria propusă de Bale și Barner (2009, 2012) este mai potrivită pentru a oferi o explicație teoretică bine fondată a fenomenelor legate de distincția dintre substantive numărabile și nonnumărabile în limba maghiară, și nu numai.

Un aspect critic al analizei propuse a fost propunerea conform căreia substantivele numărabile și nonnumărabile sunt derivate din rădăcini substantive, care pot avea denotații în trei domenii denotaționale diferite din punct de vedere semantic, dar în același timp, niciuna dintre aceste domenii nu permite, în sine, ca substantivele respective să fie folosite în contexte numărabile, în conformitate cu propunerile originale formulate de Bale și Barner (2009, 2012). Astfel, condiția necesară pentru a marca un substantiv ca fiind numărabil sau nonnumărabil din punct de vedere sintactic, este utilizarea a două proiecții funcționale, după cum urmează: (i) proiecția funcțională numărabilă, reprezentată prin funcția IND, responsabilă pentru derivarea unui substantiv numărabil dintr-o rădăcină substantivală având o denotație într-o semi-latică limitată sau continuă; și (ii) proiecția funcțională nonnumărabilă, presupusă a fi o funcție simplă de identitate care transmite denotația originală a rădăcinii substantive, făcând-o vizibilă operațiunilor sintactice. Această abordare, deși împărtășește anumite aspecte cu teoria lui Borer (2005) în ceea ce privește distincția numărabil / nonnumărabil, diferă de aceasta prin asumarea unei variații în denotația rădăcinilor substantive în diferite limbi, ceea ce ne permite să explicăm într-o manieră mai simplă și mai uniformă diferențele interpretative observate între substantivele numărabile, nonnumărabile și cele nonnumărabile false în limbile naturale.

Adoptând această teorie a substantivelor numărabile și nonnumărabile, am analizat mai îndeaproape domeniul denotațional al rădăcinilor substantive în cazul substantivelor din limba maghiară. Contrar observațiilor făcute de Schvarcz și Rothstein (2017), conform cărora majoritatea substantivelor în limba maghiară sunt flexibile între o lectură numărabilă și una nonnumărabilă, aceasta din urmă având o denotație similară cu cea a substantivelor nonnumărabile false în limba engleză, am arătat că există diferențe semnificative între interpretarea substantivelor flexibile în limba maghiară și cele nonnumărabile false în limba engleză. Prin urmare, am ajuns la concluzia că majoritatea substantivelor în limba maghiară au o denotație în semi-latică continue sau limitate, în timp ce, doar o mică parte a substantivelor în limba maghiară au denotații în semi-latică individualizate. Apoi, în conformitate cu teoria lui Bale și Barner (2009, 2012), am propus că substantivele devin numărabile prin funcția IND, care transformă – în mod ambiguu – denotațiile rădăcinilor substantive dintr-o semi-latică continuă sau limitată într-una individualizată. Analizând datele din limba maghiară mai îndeaproape și examinând modul în care analiza propusă ar putea fi extinsă și asupra clasificatorilor de tip numeral, am formulat ipoteza conform căreia este posibil ca funcția IND să nu funcționeze în mod uniform în toate limbile, ridicând posibilitatea că, cel puțin în cazul anumitor limbi, există o funcție similară, etichetată CLS, care în mod similar cu funcția IND este

responsabilă pentru derivarea substantivelor numărabile din rădăcinile nonnumărabile, dar spre deosebire de aceasta, este realizată în mod explicit prin folosirea clasificatorilor de tip numeral.

Prin urmare, analiza propusă în acest capitol al tezei împărtășește anumite ipoteze și idei propuse atât de către Borer (2005) cât și de Schvarcz și Rothstein (2017). Astfel, asemenea teoriei lui Borer (2005), în analiza de față am acceptat ideea conform căreia substantivele nu sunt numărabile în sine din punct de vedere sintactic – fiind astfel într-un sens nonnumărabile –, dar în același timp, bazându-ne pe observațiile făcute de Bale și Barner (2009, 2012), am propus că nu toate substantivele au aceeași denotație neutră. Mai precis, prin acceptarea ipotezei conform căreia există o variație intra- și trans-lingvistică în ceea ce privește domeniul denotațional al rădăcinilor substantivale, o teorie similară cu cea propusă în acest capitol ne permite să surprindem într-un mod mai adecvat și uniform diferențele interpretative în ceea ce privește distincția numărabil / nonnumărabile în diferite limbi.

Analiza dezvoltată în capitolul al doilea împărtășește anumite observații și idei și cu propunerea făcută de Schvarcz și Rothstein (2017) în recunoașterea existenței unei diferențieri mai laxe între o lectură numărabilă și nonnumărabilă în cazul substantivelor din limba maghiară, dar în același timp diferă de teoria lui Schvarcz și Rothstein (2017) în două moduri esențiale: (i) conform analizei propuse, nu este necesar să presupunem existența variațiilor trans-lingvistice în ceea ce privește funcțiile responsabile de derivarea substantivelor numărabile și nonnumărabile, acestea putând fi tratate în mod uniform atât timp cât ele sunt realizate de aceeași proiecție funcțională (IND, respectiv CLS); și (ii) nu trebuie să presupunem că substantivele nonnumărabile sunt întotdeauna interpretate ca făcând referire la specii, ceea ce ne permite să explicăm într-o manieră mai simplă distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate în limbile precum maghiara, unde substantivele nearticulate par să nu fie capabile să facă referire la specii în mod direct.

În următorul capitol, capitolul al treilea, am abordat probleme legate de distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate la singular și plural precum și a substantivelor nonnumărabile, cu accent pe felul în care diferențele observate în cazul diferitelor limbi în ceea ce privește distribuția și interpretarea acestora poate informa parametrizarea limbilor, mai ales din perspectiva numărabilității și a felului în care categoria numărului gramatical este exprimată. Motivația principală pentru alegerea unui asemenea demers constă în faptul că mai multe studii consacrate acestor aspecte au arătat faptul că distribuția și interpretarea substantivelor nearticulate diferă mult de la o limbă la alta, iar aceste variații pot fi legate de statutul numărabil sau nonnumărabil al substantivelor respective, sau în termeni mai generici, de felul în care categoria numărului gramatical este exprimat și realizat în limbile respective.

Pentru a explica variațiile observate între diferite limbi, am revizuit mai întâi trei dintre cei mai cunoscuți parametri formulați în literatura de specialitate, și anume „Parametrul de cartografiere nominală” („Nominal Mapping Parameter”), așa cum a fost propus de către Chierchia (1998a,b), „Parametrul de acord liber” („The Free Agreement Parameter”), așa cum a fost formulat de către Schmitt și Munn (1999, 2002) and Munn și Schmitt (2005), precum și „Parametrul Plural” („Plural Parameter”) propus de Deprez (2001, 2003, 2005), după care am continuat analiza prin examinarea distribuției și a interpretării substantivelor nearticulate în limba maghiară.

Principala provocare în legătură cu analiza substantivelor nearticulate în limba maghiară provine din faptul că, deși atât substantivele numărabile la singular și plural cât și substantivele nonnumărabile pot fi folosite ca argumente în anumite contexte sintactice bine-definite, așa cum ne-am aștepta în cazul limbilor cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu, niciuna dintre acestea nu pare să fie capabilă de a face referire la specii în mod direct. Astfel, limba maghiară diferă semnificativ atât de limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu, cum ar fi chineza mandarina sau japoneza, unde substantivele nearticulate pot fi folosite ca argumente în mod liber și unde acestea pot să facă referire la specii în mod direct, cât și de limbile cu morfologie de tip plural, cum ar fi engleza, unde substantivele plurale și cele nonnumărabile, dar nu și cele numărabile la singular pot fi folosite pentru a indica referința la specii în mod direct.

Pe baza acestor observații, precum și printr-o analiză mai atentă a distribuției și interpretării substantivelor nearticulate la singular, plural precum și a celor nonnumărabile în diverse contexte în limba maghiară, am arătat că niciuna dintre cele trei teorii parametrice nu este capabilă să explice în mod echivoc datele din limba maghiară și am susținut ipoteza conform căreia substantivele în limba maghiară sunt mai degrabă de natură predicativă, în timp ce, pentru a fi transformate în argumente, prezența explicită sau implicită a unui determinant este necesar. În conformitate cu această observație, am investigat și anumite contexte identificate de către Schvarcz și Rothstein (2017), Schvarcz (2018) și Schvarcz și Nemes (2021), în care s-a arătat că substantivele nearticulate, în anumite cazuri chiar și cele numărabile la singular, pot fi interpretate ca făcând referire la specii. Cu toate acestea, în urma observațiilor făcute de Alberti (1997) și É. Kiss (2002), am arătat că substantivele în contextele discutate de autorii menționați mai sus apar în domeniul de aplicare al unui operator – inclusiv cel al predicatului, al elementului focusat, negat sau în contexte contrastive –, și prin urmare, am susținut ideea conform căreia faptul că substantivele nearticulate pot fi interpretate ca făcând referire la specii în aceste contexte se explică prin pozițiile sintactice specifice pe care acestea

le ocupă, și nu prin faptul că substantivele nearticulate în limba maghiară ar avea o denotație prin care ele s-ar referi în mod constant și direct la specii.

După o analiză sintactică și semantică a substantivelor nearticulate, precum și propunerea unei noi teorii privind distincția între substantivele numărabile și nonnumărabile în limba maghiară, în al patrulea capitol al tezei am abordat întrebări referitoare la funcția și utilizarea clasificatorilor de tip numeral utilizați cu caracter obligatoriu și opțional. Principalele întrebări abordate în acest capitol au fost: (i) Care este rolul exact al clasificatorilor de tip numeral, în special în cazul limbilor care fac o distincție între substantive numărabile și cele nonnumărabile la nivel lexical?; (ii) Cum putem explica caracterul obligatoriu vs. caracterul opțional al clasificatorilor de tip numeral în cazul diferitelor limbi; și (iii) Care este natura exactă a relației dintre clasificatori de tip numeral și markerul morfologic al pluralității, în special în cazul limbilor în care cele două elemente sunt des folosite împreună?

După o introducere teoretică generală în ceea ce privește problemele asociate cu folosirea clasificatorilor de tip numeral în diferite limbi, și o scurtă prezentare a diferitelor tipuri de clasificatori identificați în limba maghiară (Beckwith, 1992, 2007; Csirmaz și Dékány, 2014; Dékány, 2011, 2021; Szabó și Tóth, 2018), am testat mai întâi dacă clasificatorii de tip numeral în limba maghiară sunt entități mai degrabă funcționali – cum sunt cei folosiți în limbi cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu – sau mai degrabă substantivali ca și cei folosiți în limbile cu morfologie de tip plural. Folosind cinci teste morfosintactice, am arătat că clasificatorii de tip numeral în limba maghiară prezintă proprietăți mixte – chiar și în cazul clasificatorilor de același tip –, unde unii clasificatori par a fi mai degrabă substantivali, în timp ce alții par a fi mai degrabă funcționali sau semi-funcționali. Clasificatorii cu un grad înalt de proprietăți substantivale s-au dovedit a fi clasificatori de tip container, în timp ce clasificatorii cel mai frecvent dovediți a fi mai degrabă funcționali sau semi-funcționali au fost cei sortali și clasificatorul generic *darab* „bucată / piesă.”

Pentru a dezvolta o înțelegere mai bună a rolului și funcției clasificatorilor de tip numeral în diferite limbi, în acest capitol am analizat folosirea clasificatorilor în limba maghiară din prisma a două teorii proeminente: (i) cea conform căreia clasificatorii de tip numeral sunt folosiți din cauza semanticii substantivelor – ipoteza intitulată *clasificatori-pentru-substantive*; și (ii) teoria alternativă conform căreia clasificatorii sunt folosiți în cazul limbilor în care semantica numeralelor este într-un sens deficient – ipoteza cunoscută ca și teoria *clasificatorilor-pentru-numerale*. Analizând comportamentul clasificatorilor de tip numeral din limba maghiară în diverse contexte prin prisma predicțiilor făcute de cele două teze menționate mai sus, am arătat că în limba maghiară, cel puțin, utilizarea clasificatorilor de

tip numeral tinde să fie legată mai degrabă de semantica substantivelor decât de cea a numeralelor, în conformitate cu Dékány (2020) și contra Erbach et al. (2019). Cu toate acestea, așa cum a fost subliniată de mai mulți autori (Dékány, 2020; Little et al., 2021), nu am exclus posibilitatea existenței unei oarecare variații trans-lingvistice în sensul în care în anumite limbi folosirea clasificatorilor poate fi legată mai degrabă de semantica substantivelor, în timp ce, în celelalte limbi aceștia ar fi folosiți din cauza numeralelor disfuncționale în limba respectivă.

În continuare am trecut la analiza a trei propuneri formulate anterior în literatura de specialitate cu scopul de a explica opționalitatea cu care sunt folosiți clasificatori de tip numeral în limba maghiară. Pe baza demonstrațiilor anterioare, în care am arătat că utilizarea clasificatorilor de tip numeral în limba maghiară nu este legată de semantica numeralelor (contra Erbach et al., 2019), ne-am concentrat mai degrabă asupra unei abordări prin care am dorit să evaluăm cât de bine pot explica cele două teorii alternative formulate anterior în literatura de specialitate caracterul opțional cu care aceștia sunt folosiți în limba maghiară, și anume: (i) ipoteza clasificatorilor nearticulați (Csirmaz și Dékány, 2014; Dékány, 2011, 2021); și (ii) ipoteza substantivelor flexibile (Schvarcz și Rothstein, 2017). Analizând prima dată ipoteza clasificatorilor nearticulați, conform căreia toate construcțiile numerice în limba maghiară conțin un clasificator numeric articulat sau nearticulat, acesta din urmă fiind presupus a fi echivalentul clasificatorului generic *darab*, am demonstrat prin numeroase teste semantico-sintactice că există diferențe interpretative semnificative între construcțiile care conțin un clasificator articulat față de cele lipsite de astfel de elemente. Aceste diferențe, împreună cu observațiile făcute în capitolul al doilea al tezei privind distincția între substantivele numărabile și cele nonnumărabile în limba maghiară, aduc dovezi clare împotriva propunerii conform căreia toate construcțiile numerice în limba maghiară conțin în mod obligatoriu un clasificator nearticulat. Trecând mai departe la ipoteza substantivelor flexibile, am arătat că, din timp ce, substantivele care apar în construcții numerale în limba maghiară permit a fi interpretate atât ca făcând referire la entități/indivizi precum și la sub-specii, nu este corect să asumăm că denotația asociată cu forma nonnumărabilă a substantivelor flexibile corespunde cu denotația substantivelor nonnumărabile false, așa cum propun Schvarcz și Rothstein (2017), deoarece acestea din urmă niciodată nu permit a fi interpretate ca făcând referire la subspecii. Această posibilitate fiind odată eliminată, ipoteza, conform căreia forma nonnumărabilă a unui substantiv flexibil necesită în mod obligatoriu prezența unui clasificator de tip numeral, își pierde puterea explicativă, deoarece rămâne neclar de ce ar fi posibil ca substantivele nonnumărabile să permită să fie modificate direct de numerale atunci când se face referire la

sub-specii sau la entități plurale, în timp ce, forma nonnumărabilă a unui substantiv flexibil ar interzice o reinterpretare de acest gen.

În urma acestor observații și a problemelor identificate în cazul celor două ipoteze, am propus o nouă analiză a clasificatorilor de tip numeral în limba maghiară în acord cu propunerea lui Sağ (2019) pentru clasificatorul generic *tane* în limba turcă, conform căreia clasificatorii sortali și clasificatorul generic *darab* în limba maghiară sunt tratați ca exponenți direcți ai capului proiecției Card (Scontras, 2013, 2014) care se combină cu un substantiv numărabil și dezambiguiază din punct de vedere semantic interpretările ambigue derivate prin IND. În consecință, opționalitatea clasificatorilor de tip numeral poate fi explicată prin faptul că în limbile cu morfologie de tip plural, ca și în cazul limbii engleze, capul proiecției Card trebuie să rămână întotdeauna nearticulat, în timp ce, în cazul limbilor care folosesc clasificatori în mod opțional, cum este și cazul limbii maghiare, acesta poate rămâne nearticulat, sau poate să fie articulat prin clasificatori de tip numeral. Limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu diferă atât de tiparul folosit de către limbile cu morfologie de tip plural cât și de cel folosit în cazul limbilor cu morfologie de tip clasificator cu caracter opțional prin faptul că aceste limbi au clasificatori complet gramaticalizați, cu alte cuvinte, clasificatorii folosiți în aceste limbi sunt mai degrabă de natură funcțională –, care pot fi asumați să fie în mod simultan exponenți ai capului proiecției Card precum și ai funcției CLS. O asemenea abordare diferă de la analiza clasificatorilor nearticulați prin faptul că se presupune că clasificatorii de tip numeral folosiți în limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter opțional nu sunt implicați în derivarea unui substantiv numărabil dintr-o rădăcină substantivală nonnumărabilă, ci, mai degrabă, servesc ca restrictori semantici ai unei citiri numărabile deja derivate prin IND.

Ultima problemă abordată în capitolul al patrulea al tezei a fost cea legată de relația dintre clasificatorii de tip numeral și markerul morfologic al pluralității, dat fiind faptul că, deși cele două elemente sunt considerate a fi folosite în mod complementar în limbile naturale (*cf.* ipoteza Sanches-Slobin-Greenberg; Borer, 2005), în mod frecvent ele sunt folosite împreună în cazul limbii maghiare. După revizuirea teoriilor anterioare formulate cu scopul de a explica cazurile speciale în care markerul morfologic al pluralității și clasificatori de tip numeral au fost folosiți în cadrul aceleiași fraze în limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu, am demonstrat faptul că markerul morfologic al pluralității *-k* în limba maghiară nu poate fi tratat asemenea celor identificați în cazul limbilor care folosesc clasificatori în mod obligatoriu, arătând în același timp că markerul pluralității în limba maghiară seamănă mai degrabă cu cel folosit în limbile cu morfologie de tip plural. Apoi, contrastând funcția

markerului morfologic al pluralității cu cea a clasificatorilor de tip numeral în limba maghiară, am susținut, contra Dékány (2011, 2021) și Borer (2005), că cele două elemente au funcții semantice și sintactice diferite, ceea ce explică de ce cele două entități pot fi folosite împreună mult mai des în cazul limbii maghiare decât în celelalte limbi.

Capitolul 5 este dedicat abordării mai multor probleme legate de expresia numărului gramatical în limbile naturale, dat fiind variația mare între limbi în ceea ce privește tiparele de expresie a numărului gramatical, mai ales în contextul construcțiilor numerale. Prin urmare, acest ultim capitol al tezei aduce în discuție mai multe provocări asociate cu semantica și sintaxa substantivelor singulare și plurale în limbile naturale precum și câteva dintre cele mai pertinente teorii ale mecanismelor de numărare în limbile naturale.

După o scurtă revizuire a teoriilor legate de aspectele mai sus-menționate, am trecut la analiza datelor din limba maghiară, analizând prima dată teoriile anterioare formulate cu scopul de a explica lipsa pluralului în contextul numeralelor în limba maghiară, arătând că niciuna dintre acestea nu poate oferi o explicație corespunzătoare pentru tiparul întâlnit în limba maghiară. Prin urmare, pentru a explica tiparul în limba maghiară, am analizat mai întâi interpretarea substantivelor la singular precum și a celor la plural, iar prin folosirea unor teste semantico-sintactice am arătat că substantivele singulare în limba maghiară sunt interpretate ca fiind singulare și din punct de vedere semantic, contrar observațiilor făcute de Farkas și de Swart (2010) și Erbach et al. (2019), în timp ce, substantivele plurale s-au dovedit a fi interpretate asemenea celor din limba engleză. Prin urmare, rezultatele analizelor susțin propunerea majoritară în literatura de specialitate cu privire la semantica substantivelor la singular, respectiv la plural în diferite limbi, conform căreia există o corelație negativă între numărul morfologic exprimat pe substantive și interpretarea semantică a acestora în sensul că, deși substantivele la singular sunt mai puțin marcate din punct de vedere morfologic, ele sunt mai marcate din punct de vedere semantic.

În lumina acestor afirmații, am susținut că o propunere similară cu cea prezentată de Bale et al. (2011a,b) pentru limba turcă, o limbă similară cu cea maghiară din punct de vedere al expresiei numărului gramatical nu poate fi aplicată și în cazul limbii maghiare și am propus o teorie alternativă pentru expresia numărului gramatical în cazul construcțiilor numerale în limba maghiară, bazată pe analiza compozițională a numeralelor, așa cum a fost formulată inițial de către Ionin & Matushansky (2006, 2018) și analiza prepozițională a expresiei numărului gramatical în sensul lui Scontras (2013, 2014). Mai precis, am acceptat teoria lui Ionin & Matushansky (2006, 2018) conform căreia numeralele pot fi tratate din punct de vedere semantic ca entități de tip $\langle\langle e,t \rangle, \langle e,t \rangle\rangle$, care modifică un predicat atomic, adică, un substantiv

singular din punct de vedere semantic, iar diferențele trans-lingvistice în ceea ce privește expresia numărului gramatical sunt rezultatul diferitelor tipuri de acord folosiți de respectivele limbi. Cu alte cuvinte, pluralitatea morfologică exprimată pe substantive în cazul numeralelor mai mari decât unu este asumată a fi mai degrabă rezultatul concordanței semantice, decât un marker adevărat – semantic – al pluralității (Ionin și Matushansky, 2006, 2018; Deal, 2017; Sauerland, 2003; Sauerland et al., 2005; Scontras, 2013, 2014; Alexiadou, 2019).

Mai apoi, am extins analiza propusă asupra funcției și rolului clasificatorilor de tip numeral în limba maghiară, în concordanță cu ipotezele formulate în capitolele anterioare a tezei, argumentând că clasificatorii sortali și clasificatorul generic *darab* în limba maghiară modifică substantivele semantic singulare – contrar analizelor tradiționale conform cărora clasificatorii de tip numeral modifică substantive care fac referire la specii în mod direct, iar rolul acestora este acela de a specifica entitățile numărate prin numerale.

Pe baza observațiilor făcute în capitolul 5 al tezei am arătat posibilitatea formulării unei teorii comprehensive a numărabilității în limbile naturale, menținând semantica substantivelor singulare și plurale, precum și semantica numeralelor relativ constante în limbile naturale, atribuind variațiile observate ca fiind rezultatul diferențelor în ceea ce privește tipul de acord folosit de limbile respective precum și ale variațiilor în funcția clasificatorilor.

Ultimul capitol al tezei, capitolul 6, oferă un rezumat scurt și o discuție a principalelor concluzii și constatări ale tezei, evidențiind în același timp și câteva direcții privind extinderea analizei la alte limbi și întrebările pentru cercetări ulterioare.

Principala contribuție a tezei de față constă în propunerea unei teorii a numărabilității și a expresiei numărului gramatical în limbile naturale, capabilă să explice nu numai tiparul folosit de limba maghiară, ci și una care poate să fie extinsă atât asupra limbilor cu morfologie de tip plural cât și asupra limbilor cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu. Și, în timp ce formularea unei teorii cuprinzătoare a numărabilității valabile pentru toate limbile naturale necesită investigații suplimentare și o perspectivă trans-lingvistică mai largă, concluziile și propunerile făcute în teza de față ne-au permis să formulăm o ipoteză preliminară în acest sens.

Astfel, în concordanță cu teoria substantivelor numărabile / nonnumărabile după Bale și Barner (2009, 2012), putem presupune faptul că substantivele în toate limbile își iau denotația din trei domenii denotaționale diferite din punct de vedere semantic, dar niciunul dintre aceștia nu permite, în sine, ca substantivele să fie folosite în contexte numărabile. În timp ce, o astfel de abordare seamănă cu analiza lui Borer (2005), în sensul în care ambele teorii

asumă că substantivele în toate limbile sunt într-un sens nonnumărabile, este superioară în sensul că, prin introducerea unei variații în modul în care entitățile sunt definite în cazul semi-laticelor asociate cu substantivele numărabile, nonnumărabile și nonnumărabile false, putem să explicăm într-un mod mai uniform și stabil diferențele interpretative dintre cele trei tipuri de substantive. Mai departe, asumând că substantivele devin numărabile sau nonnumărabile din punct de vedere sintactic prin utilizarea proiecțiilor funcționale ne permite să oferim o explicație mai uniformă a variațiilor în ceea ce privește tiparele privind expresia numărului gramatical în cazul diferitelor limbi.

Uitându-ne prima dată la limbile cu morfologie de tip plural, cum ar fi limba engleză, am putea asuma, că în cazul acestor limbi, substantivele numărabile sunt derivate prin funcția IND, așa cum a fost aceasta definită de Bale și Barner (2009, 2012), care se combină cu o rădăcină substantivală care are denotație într-o semi-latică limitată sau continuă și le transformă într-o semi-latică individualizată. Spre deosebire de IND, capul proiecției funcționale asociat cu substantivele nonnumărabile este presupus a fi o simplă funcție de identitate, care transmite denotația originală a rădăcinii substantivale și o face vizibilă la nivel sintactic. Presupunând că numărarea are loc pe baza unui cap de cardinalitate, numit μ_{CARD} (Scontras, 2013, 2014), putem asuma că în cazul limbilor cu morfologie de tip plural acesta este realizată în mod implicit, și prin urmare, numărarea are loc pe baza entităților derivate prin IND în mod ambiguu.

Spre deosebire de limbile cum ar fi limba engleză, putem presupune că limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu nu au acces la funcția IND, ci la o funcție alternativă, pe care am etichetat-o CLS. Similar funcției IND, CLS este asumat a fi responsabil pentru derivarea semi-laticelor individualizate din rădăcini substantivale având denotații în semi-latică limitate sau continue, transformând astfel un substantiv nonnumărabil într-unul numărabil la nivel sintactic. Mai departe putem asuma că clasificatorii de tip numeral – mai ales cei de tip sortat și general – în aceste limbi sunt exponenții direcți ai capului de cardinalitate μ_{CARD} cât și a funcției CLS. Cu alte cuvinte, diferența între limbile cu morfologie de tip plural și cele de tip clasificator cu caracter obligatoriu poate fi explicată prin faptul că cele din urmă nu pot realiza aceste funcții într-un mod nearticulat, și, prin urmare, recurg la folosirea clasificatorilor în mod obligatoriu în contexte numărabile. O astfel de abordare ne permite să explicăm, pe de o parte, modul similar în care substantivele în limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu și în cele de tip plural sunt interpretate, și obligativitatea folosirii clasificatorilor de tip numeral, pe cealaltă parte.

Pentru a explica tiparul folosit de limbile precum limba maghiară sau turcă, unde clasificatorii sunt folosiți doar cu caracter opțional, putem presupune că, similar limbii engleze,

funcția IND este disponibilă în cazul acestor limbi, permițând astfel derivarea substantivelor numărabile din rădăcini substantivale nonnumărabile. Cu toate acestea, dat fiind faptul că funcția IND transformă semi-latticele continue și cele limitate în semi-lattice individualizate într-un mod ambiguu, natura exactă a entităților derivate care vor sta la baza numărării va rămâne oarecum vagă. Ceea ce diferențiază limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter opțional de cele plurale și cu clasificatori folosiți în mod obligatoriu este faptul că în cazul acestora capul de cardinalitate μ_{CARD} poate fi realizat atât în mod nearticulat, ca și în cazul limbii engleze, cât și în mod articulat prin clasificatori de tip numeral sortali, similar cu tiparul din limbile cu morfologie de tip clasificator cu caracter obligatoriu, ceea ce explică opționalitatea clasificatorilor în contextul numeralelor.

REFERINȚE

- Alberti, Gábor. (1997). Restrictions on the Degree of Referentiality of Arguments in Hungarian Sentences. *Acta Linguistica Hungarica*, 44(3/4):341-362.
- Alexiadou, Artemis. (2019). Morphological and semantic markedness revisited: The realization of plurality across languages. *Zeitschrift für Sprachwissenschaft*, 38(1):123-154. DOI: <https://doi.org/10.1515/zfs-2019-0004>.
- Bale, Alan & David Barner. (2009). The interpretation of functional heads: Using comparatives to explore the mass/count distinction. *Journal of semantics*, 26:217-252. DOI: <https://doi.org/10.1093/jos/ffp003>.
- Bale, Alan & David Barner. (2012). Semantic Triggers, Linguistic Variation and the Mass-Count Distinction. In Diane Massam (Ed.). *Count and mass across languages*, 238-260. Oxford: Oxford University Press. DOI: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199654277.003.0013>.
- Bale, Alan & David Barner. (2018). Quantity judgements and the mass-count distinction across languages: Advances, problems and future directions for research. *Glossa: a journal of general linguistics*, 3(1):63. DOI: <https://doi.org/10.5334/gjgl.536>.
- Bale, Alan, Gagnon, Michaël, & Khanjian, Hrayr. (2011a). On the relationship between morphological and semantic markedness. The case of plural morphology. *Morphology*, 21:197-221. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11525-010-9158-1>.
- Bale, Alan, Gagnon, Michaël, & Khanjian, Hrayr. (2011b). Cross-linguistic representation of numerals and number marking. *Proceedings of SALT*, 20:582-598. DOI: <https://doi.org/10.3765/salt.v20i0.2552>.
- Borer, Hagit. (2005). *In name only*. Oxford: Oxford University Press. DOI: <https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199263905.001.0001>.
- Chierchia, Gennaro. (1998a). Plurality of mass nouns and the notion of 'semantic parameter'. In Susan Rothstein (Ed.). *Events and Grammar*, 53-103. Dordrecht:Kluwer. DOI: https://doi.org/10.1007/978-94-011-3969-4_4.
- Chierchia, Gennaro. (1998b). Reference to kinds across languages. *Natural Language Semantics*, 6:339-405. DOI: <https://doi.org/10.1023/A:1008324218506>.
- Chierchia, Gennaro. (2010). Mass nouns, vagueness and semantic variation. *Synthese* 174:99-149. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11229-009-9686-6>.

- Csirmaz, Anikó & Éva Dékány. (2014). Hungarian is a classifier language. In Raffaele Simone & Franceska Masini (Eds), *Word classes: Nature, typology and representations*, 141-160. Amsterdam: John Benjamins. <https://doi.org/10.1075/cilt.332.08csi>.
- Deal, Amy-Rose. (2017). Countability distinctions and semantic variation. *Natural Language Semantics*, 25:125-171. DOI: <https://doi.org/10.1007/s11050-017-9132-0>.
- Dékány, Éva. (2011). *A profile of the Hungarian DP: The interaction of lexicalisation, agreement and linearization with the functional sequence*. Tromsø: University of Tromsø. (Doctoral Dissertation).
- Dékány, Éva. (2020). Classifiers for Nouns, Classifiers for Numerals. Manuscript, Research Institute for Linguistics, Budapest.
- Dékány, Éva. (2021). *The Hungarian Nominal Functional Sequence*. Studies in Natural Language and Linguistic Theory, vol. 100. Springer. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-030-63441-4_2.
- Deprez, Viviane. (2001). On the nature of Haitian Bare NPs. In Diana Cresti, Cristina Tortora & Teresa Satterfield (Eds.) *Current Issues in Linguistic Theory*, 45-62. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins.
- Deprez, Viviane. (2003). Constraints on the meanings of Bare Nouns. In Rafael Núñez-Cedeño, Luis López & Richard Cameron (Eds.). *A Romance Perspective on Language Knowledge and Use. Selected papers from the 31st Linguistic Symposium on Romance Languages (LSRL) Chicago*, 291-310. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company. DOI: <https://doi.org/10.1075/cilt.238.22dep>.
- Deprez, Viviane. (2005). Morphological Number, Semantic Number and Bare Nouns. *Lingua*, 115 (6): 857-883. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.lingua.2004.01.006>.
- É Kiss, Katalin. (2002). *The Syntax of Hungarian*. Cambridge: Cambridge University Press. DOI: <https://doi.org/10.1017/CBO9780511755088>
- Erbach, Kurt, Peter R. Sutton & Hana Filip. (2019). Bare nouns and the Hungarian mass/count distinction. In Alexandra Silva, Sam Staton, Peter R. Sutton & Carla Umbach (Eds.), *Language, logic and composition: 12th International Tbilisi Symposium, TbiLLC 2017, Lagodekhi, Georgia, September 18-22, 2017, Revised Selected Papers*, p. 86-107. Berlin/Heidelberg: Springer. DOI: https://doi.org/10.1007/978-3-662-59565-7_5.
- Farkas, Donka & de Swart, Henriëtte. (2010). The Semantics and pragmatics of plurals. *Semantics & Pragmatics*, 3(6):1-54. DOI: <https://doi.org/10.3765/sp.3.6>.
- Greenberg, Joseph H. (1974). *Language typology: A historical and analytic overview*. Berlin: de Gruyter. DOI: <https://doi.org/10.1515/9783110886436>.

- Ionin, Tania & Matushansky, Ora. (2006). The Composition of Complex Cardinals. *Journal of Semantics*, 23:315-360. DOI: <https://doi.org/10.1093/jos/ffl006>.
- Ionin, Tania & Matushansky, Ora. (2018). *Cardinals. The Syntax and Semantics of Cardinal-Containing Expressions*. London/Cambridge: The MIT Press. DOI: <https://doi.org/10.7551/mitpress/8703.001.0001>.
- Little, Carol Rose, Mary Moroney & Justin Royer. (2022). Classifiers can be for numerals or nouns: Two strategies for numeral modification. *Glossa: a journal of general linguistics*, 7(1): 1- 35. DOI: <https://doi.org/10.16995/glossa.8437>.
- Longobardi, Giuseppe. (1994). Proper names and the theory of N-movement in syntax and logical form. *Linguistic Inquiry*, 25:609-665.
- Munn, Cristina & Alan Schmitt. (2005). Number and Indefinites. *Lingua*, 115:821-855. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.lingua.2004.01.007>.
- Nemes, Borbála & Brigitta R. Schvarcz. (2022). Három újság vagy három darab újság? Osztályozószavak, többes szám és fajta-olvasat a magyar nyelvben. [Three newspapers or three pieces of newspapers? Numeral classifiers, plurality and kind-reading in Hungarian]. In Kocsis Ágnes, Szlávich Eszter, Varga-Sebestyén Eszter (Eds.) *Észlelés és előfordulások. Tanulmányok a 15. Félúton Konferenciáról*. [Detection and Occurrences. Studies from the 15th Félúton Conference], 82-96. Budapest: ELTE Nyelvtudományi Doktori Iskola.
- Sağ, Yağmur. (2019). *The semantics of number marking: Reference to kinds, counting and optional classifiers*. PhD thesis, Rutgers University.
- Sauerland, Uli. (2003). A New Semantics for Number. In Rob, Young & Yupng, Zhou (Eds.). *Proceedings of Semantics and Linguistic Theory (SALT) 13*. 258-275. Ithaca: CLC Publications. DOI: <https://doi.org/10.3765/salt.v13i0.2898>.
- Sauerland, Uli, Jan Anderssen, & Kazuko Yatsushiro. (2005). The Plural Is Semantically Unmarked. In Stephan Kepser & Marga Reise (Eds.). *Linguistic evidence*, 409-430. Berlin: Mouton de Gruyter. DOI: <https://doi.org/10.1515/9783110197549.413>.
- Schmitt, Alan & Christina Munn. (1999). Against the Nominal Mapping Parameter: Bare Nouns in Brazilian Portuguese, *NELS 29*, 29 (24):339-353.
- Schmitt, Alan & Cristina Munn. (2002). The syntax and semantics of bare arguments in Brazilian Portuguese. *Linguistic Variation Yearbook*, 2:185-216. DOI: <https://doi.org/10.1075/livy.2.08sch/>.
- Schvarcz, Brigitta R. (2014). *The Hungarians who say -nyi: Issues in counting and measuring in Hungarian*. Ramat Gan: Bar-Ilan University. (MA Thesis).

- Schvarcz, Brigitta R. (2018). A megszámlálható és megszámlálhatatlan főnevek közti kontraszt a magyar nyelvben [The mass/count contrast in Hungarian]. In Fazekas Boglárka, Kaposi Diána & P. Kocsis Réka (Eds.) *Csomópontok: Újabb kérdések a Félúton műhelyéből* [Nodes: More questions from the Félúton workshop], 147-167. Budapest: Kalota Művészeti Alapítvány.
- Schvarcz, Brigitta R. & Borbála Nemes. (2021). Classifiers make a difference: Kind interpretation and plurality in Hungarian. In Mojmir Dočekal & Marcin Wągiel (Eds.). *Formal Approaches to number in Slavic and beyond*, 369-396. Berlin: Language Science Press. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.5082480>.
- Schvarcz, Brigitta R. & Susan Rothstein. (2017). Hungarian classifier constructions, plurality and the mass-count distinction. In Harry van der Hulst & Anikó Lipták (Eds.), *Approaches to Hungarian 15: Papers from the 2015 Leiden Conference*, 157-182. Amsterdam: John Benjamins. DOI: <https://doi.org/10.1075/atoh.15.07sch>.
- Scontras, Gregory. (2013). Accounting for counting. A unified semantics for measure terms and classifiers. *Semantic and Linguistic Theory*, 23:549-569. DOI: <https://doi.org/10.3765/salt.v23i0.2656>.
- Scontras, Gregory. (2014). The Semantics of Measurement. Doctoral Dissertation. Harvard University.
- Szabó, Veronika & Bálint Tóth. (2018). Classifiers. In Gábor Alberti & Tibor Laczkó (Eds.), *Syntax of Hungarian: Nouns and noun phrases*, vol. 11, 932-976. Amsterdam: Amsterdam University Press.